

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Lvdovici De Ponte, Societatis Iesv, Meditationvm De Praecipvis Fidei Nostrae Mysteriis

Vitae Ac Passionis D. N. Iesv Christi; B.V. Mariae, & aliquorum Sanctorum

Qvae Mysteria Complectitur Incarnationis & Infantiae Iesv Christi Domini
Nostri, vsque ad eius Baptismum

Puente, Luis de la

Coloniae, 1613

Med. 28. De Infantum Innocentum trucidatione, & Christi reditu ex
Aegypto.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54647](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54647)

attulisse; & aliquos, eorum exemplo adhortationeque ad veri Dei cognitionem & cultum conuersos, ipsos postea sanctos, eleemosynis alijsque muneribus iniussisse; quæ ipsi ut pauperes, sustentationis intuitu acceptabant. O si in eo fuisset exilio, ut filium & matrem comitari, eisdemque seruire licuisset. Adesto mihi, Deus, gratiâ tuâ, ut in huius vitæ exilio, voluntati tuæ subiectus conformisque vinam, in lætitia cordis, bonum semper exemplum illis præbens, quibuscum vixero; ut sic multi, per me, tibi seruire discant. Amen.

MEDITATIO XXVIII.

DE INNOCENTVM CAEDE,
& reditu ex Aegypto.

PUNCTVM I.

ONSIDERANDVM hîc: quomodo a *Herodes*, timens sibi, ne à *Magis* Rege, quem *Magi* natum annuntiauerât, Regno suo spoliaretur, a videns quoniam illusus esset à *Magis*, iratus est valde, & mittens, occidit omnes pueros, qui erant in *Bethlehem*, & in omnibus finibus eius, à *bimatu* & *infra*.

PRIMVM cogita, quàm sit abominandû ambitionis crimen, & regnandi imperandiq; cupido; ex quo tam atrocia exoriuntur scelera:

I.

inter quæ illud eminet, quod etiam ipsi Christo vitam eripere satagat, quò debito illi regno, solus Herodes ipse potiatur ac imperet. DEINDE, quàm sit ambitiosus proprium ac familiare, suspiciosos esse ac timidos: suspicatur enim, alios eodè morbo laborare; ac propterea granditati suæ insidiari; timent que, ubi timendi nulla est occasio: vt apparet in Herode, timente, sibi à Christo eripiendum temporale Regnum; qui non temporale auferre, sed cœlestia dare veniebat.

II.

DEINDE, perpende, quò dolore Christus in Aegypto afficiebatur, dum videret, Innocentes in Bethlehem sui causâ, ad eò crudeliter cædi. Credibile est, eundem, quo quisq; transfigebatur, gladium, ipsius animam compassione transuerberasse: ac tot propterea ipsum in spiritu tolerasse martyria, quot illi omnes in corpore sunt perpessi. O Rex Martyrum gloriosissime, qui in his innocentibus, & patris simul & vincis: compatere tepiditati meæ, gratiaque tua me iuua: vt vincas in me, quicquid tibi aduersatur.

III.

TERTIÒ, perpende, quantum infantibus illis ex temporali morte, accreuerit spirituale bonum: ea siquidem morte, vitam animæ æternam, certam sibi fecerunt. Ideoq; dilectionis plenam, Christi erga eos providentiam fuisse, interpretabimur, qui pro parui momenti vitâ corporis, felicissimam, æternamque tribuerit animæ. Et hoc nomine gaudebat Christus de pretiosa suorû Martyrum morte; ex qua vita

pre-

M. E.
F. DE PONT.
BR. 12.

pretiosior illis proueniebat: iuxta illud Iob de Deo dictum. *b* *Ridet de pœnis innocentum.* recreatur enim, cum aliquid illi temporale patiantur, propter quod amplissima bona consequuntur. Vtinam, Deus meus, aliquid amore tui paterer, ut pœna mea risum tibi adferret ac lætitiã, & *me* quoq; sicut hos infantes *c* *traperes, ne malitia mutaret intellectum meũ, aut ne fictio deciperet animam meam:* malo enim mori, quàm, ut te offendam, uiuero.

b Iob. 9. 23.*c* Sap. 4. 11.

PUNCTVM II.

Defuncto autem Herode: Ecce Angelus Domini apparuit in somnis Ioseph in Aegypto, dicens: Surge, & accipe puerum & matrem eius, & vade in terram Israel: defuncti sunt enim qui querebant animam pueri.

PRIMUM perpende, quomodo Herodes voto suo frustratus, prius obierit, quàm, quod querebat, obtineret; & quidem infelici corporis & animæ morte. Iustitia enim Dei, etsi ad tempus dissimulat; pro meritis tandem castigat: & iniquis, licet pœna differtur, tandem peruenit; & cum minimè opinantur, mors opprimit: ut simul omnia scelera luant. Quid Herodi profuit ambitio, quid crudelitas, ac regni conseruandi sollicitudo? omnium die vno iacturam fecit, & simul animæ, quam absque spe remedij æternùm flebit, sicut cæteri damnati, qui dicunt: *a* *Quid nobis profuit superbia?* *a* Sap. 5. 8.

I.

aut diuitiarum vaclantia, quid contulit nobis? transierunt omnia illa tanquam umbra, & tanquam nuntius praecurrens, &c. in malignitate autem nostra consumpti sumus.

II. DEINDE, prouidentiam Dei perpendam, Angelum è vestigio mittentis, ad hæc Iosepho nuncianda; & ab exilio in eius patriam reuocandum. O quàm is fuit in fiducia Dei confirmatus! quàm læto animo, curam sollicitam de puero & de se geri animaduertit! Ex quo discam, posse me absque sollicitudine, rerum mearum curam in Deum conijcere, b *in cuius manibus sortes mea & tempora, successusque prosperi & aduersi; quos, vt magis mihi expediat, disponere in se recipit.* O Pater benignissime, quàm es pro filijs tuis sollicitus! omnes curas meas in te conijcio, siquidem tibi sum cura, hanc solam curam deponere nolo, tibi feruendi; vt tu vicissim curam habeas, miseris meis remedium adferendi.

III. TERTIÒ, & illud expende, nec in hac, nec in priori reuelatione Angelum vsurpasse B. Virginis, aut proprium, aut sponsæ nomen: sed *puerum, inquit, & matrem eius*: vt discamus, gloriosissimum Virginis huius nomen esse MATREM DEI: quo nomine etiam Euangelista, vt plurimum eam appellant, quos & non meritò imitabimur, nominis huius excellentiam venerantes, & in eo exultantes. O Mater Dei, beata es felicissimo hoc nomine: fac nos dignos eius filios, qui te voluit habere matrem.

PUNCTVM III.

S Ioseph confurgens, accepit puerum & matrem eius, & venit in terram Israel: Audiens autem quod regnaret Archelaus in Iudaa pro Herode patre suo, inuit illo ire: & admonitus in somnis secessit in partes Galilea: & veniens habitauit in ciuitate, qua vocatur Nazareth: vt adimpleretur, quod dictum est per Prophetas: quoniam Nazareus vocabitur.

PRIMUM est considerandum, quid ciuitas illa senserit, in qua tam diu hi sancti manserāt, cum eos cernerent discedentes: quorum sancta vitæ consuetudine multum recreabantur, illi maximè, quos ad veri Dei cognitionem conuersos fuisse, fas est credere.

DEINDE attende, S. Iosephum consueuisse in dubiis suis ad orationem recurrere; Deumque vel ad eius nutum paratum fuisse, vt eum exaudiret atque à dubiis expediret. Disce itaque in dubiis tuis, confidenter ad eundem in oratione recurrere. si enim sincerè veritatem agnoscere cupis; Deus, ad eam assequendam, certò mentem illustrabit.

TERTIÒ, perpendam, nomen illud Christi, *Nazareus*; quod à ciuitate, in qua fuit conceptus, & postea etiam enutritus, accepit: significat enim *Sanctum*, vel *Floridum*, vt vel ipso nomine significetur, futurum ipsum eminenter *Sanctum*, & sanctum sanctorum; & *Floridum* in omni genere florum, admirabilem virtutum; Deo dicatum, qui nullam

I.

II.

III.

aliam in mortali hac vita occupationem admitteret, quàm circa diuinum obsequium: suos docens exēplo, esse verè spirituales Nazaraeos, virtute ad ipsi⁹ imitationē claros. O dulcissime IESV, ex toto corde opto, vt te imiter, leges omnes seruare spiritualium Nazaraorū. a *Abstinere nimirum ab omnire, qua inordinato amore, inebriare me potest: Non tangere morticina vlla, quæ maculare possint animam meam: Non admittere nouacuã in caput meū, qua cogitationes coelestes, & affectus spiritus mei abradantur: sed omnes integrè ad diuinum tuum obsequium nutrire; & vt magis ac magis crescant, procurare.* O Nazaree floridissime, ac sanctissime, iuua me, vt voti huius cōpos euadam: absque tuo enim auxilio, fateor, nec inchoare me posse; nec ad optatum finem peruenire.

a Num. 6.
v. 6.

MEDITATIO XXIX.

DE CHRISTI AD IEROSOLYMITANUM templum ascensu, & quemadmodum in eo remanserit.

PUNCTVM I.

V M factus esset IESVS annorum duodecim, ascendit cum matre sua: & Ioseph Ierosolymam secundum consuetudinem diei facti.

PRI-